

bagebetalt ca. 4 pct. af den udbetalte kommune- og fattighjælp — et forhold, der ikke har ændret sig væsentligt siden.

Ophævelsen af kommunehjælp og fattighjælp har muligjort, at *en række* af den gældende lovs *bestemmelser om særhjælp*, d. v. s. hjælp, der ikke skal tilbagebetales, har kunnet *ophæves*; det drejer sig i første række om de bestemmelser, der alene har haft betydning derved, at de netop i visse trangstilfælde har skabt hjemmel for ydelse af den fornødne hjælp som særhjælp, men som i øvrigt ikke med hensyn til trangbedømmelsen principielt bygger på regler, der afviger fra dem, der ellers finder anvendelse inden for forsorgslovens almindelige område.

Derimod har det været nødvendigt at opretholde de særhjælpsbestemmelser i den gældende lov, der bygger på en særlig lempelig trangbedømmelse, og som derfor giver adgang til ydelse af en særlig *rundelig* hjælp. Der tænkes herved bl. a. på bestemmelserne om hjælp til tuberkuloseramte og polio-ramte, om hjælp til værnepligtige samt om overgangshjælpen til fraskilte og fraseparerede kvinder.

Loven medfører som nævnt tillige *ophævelse* af forsorgslovens *bestemmelser om tab af valgret og valgbarhed* ved hjælp af bestemte arter. Bestemmelserne ophæves fra 1. oktober 1961, for at de, der tidligere har mistet valgretten, kan være opført på valglisten på det tidspunkt, da loven i øvrigt træder i kraft, nemlig den 1. april 1962.

Herom udtales i bemærkningerne til lovforslaget:

„Med hensyn til spørgsmålet om *valgret og valgbarhed* er forholdet det, at § 29 i grundloven af 5. juni 1953 stiller lovgivningsmagten frit, idet det ved lov skal fastsættes, i hvilket omfang straf og understøttelse skal medføre tab af valgret og valgbarhed. Mens folketingsloven af 1953 udtømmende tager stilling til idømt strafs indflydelse på valgretten og herom bestemmer, at straf ikke skal være en hindring for udøvelse af valgretten, gentager loven med hensyn til spørgsmålet om offentlig hjælps indflydelse på denne ret blot grundlovens regel. Man befinder sig derfor i dag i den situation, at medens selv den strengeste straf ikke medfører valgretsfortabelse, medfører pådragen offentlig hjælp endnu tab af valgret og valgbarhed i visse tilfælde, idet bestemmelser om tab af valgret i en række andre tilfælde er op-